

Határozatok Tára

T-126/14. sz. ügy

**Holland Királyság
kontra
Európai Bizottság**

„EMOGA — Garanciarészleg — EMGA és EMVA — A kamatok bejelentésének elmulasztása címén alkalmazott pénzügyi korrekció — Indokolási kötelezettség — Kamatfelszámítási kötelezettség — Az 1290/2005/EK rendelet 32. cikkének (5) bekezdése — Az egyenértékűség elve — Gondossági kötelezettség”

Összefoglaló – A Törvényszék ítélete (második tanács), 2015. november 24.

1. *Mezőgazdaság — Közös agrárpolitika — Az EMGA általi finanszírozás — Végző elszámolási eljárás — A tagállam által visszafizetendő összegek — A szabálytalanságok vagy gondatlanságok miatt fizetendő összegek előírt határidőn belüli beszedésének tagállam általi elmulasztása — Pénzügyi következmények — Kamatok figyelembevétele — Feltétel — Kamatfelszámítási kötelezettség fennállása*

(1290/2005 tanácsi rendelet, 32. cikk, (1) és (5) bekezdés)

2. *Mezőgazdaság — Közös agrárpolitika — Az EMGA általi finanszírozás — Végző elszámolási eljárás — A tagállam által visszafizetendő összegek — A tagállam azon kötelezettsége, hogy a fizetendő összegek után az 1290/2005 rendelet 32. cikkének (1) és (5) bekezdése alapján kamatokat követeljen — Hiány*

(Az 1287/95 rendelettel módosított 729/70 tanácsi rendelet, 8. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés; 1290/2005 tanácsi rendelet, 32. cikk, (1) és (5) bekezdés)

3. *Mezőgazdaság — Közös agrárpolitika — Az EMGA általi finanszírozás — Végző elszámolási eljárás — A tagállam által visszafizetendő összegek — Az összegek visszatérítéséhez kapcsolódó kamatfelszámítási kötelezettség alátámasztása céljából az egyenértékűség elvére való hivatkozás — Megengedhetőség — Feltétel — Az uniós követeléseknek az azonos típusú nemzeti követelésekkel való összehasonlíthatósága — A tejre vonatkozó kiegészítő illetékekre és az export-visszatérítésekre vonatkozó uniós követeléseknek a nemzeti adókövetelésekkel való összehasonlítása — Az összehasonlítható jelleg hiánya*

(EUMSZ 325. cikk, (2) bekezdés; 1290/2005 tanácsi rendelet, 32. cikk, (1) és (5) bekezdés)

4. *Megsemmisítés iránti kereset — Az uniós bíróság hatásköre — Terjedelem — A Törvényszék arra vonatkozó hatásköre, hogy a megtámadott jogi aktus kibocsátójának indokolását a saját indokolásával helyettesítse — Kizártság*

(EUMSZ 263. cikk és EUMSZ 264. cikk)

5. *Megsemmisítés iránti kereset — Határidők — Eljárásgátló jelleg*

(EUMSZ 263. cikk, hatodik bekezdés)

1. A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005 rendelet 32. cikke egyes összegeknek a szabálytalanságot elkövető vagy gondatlan magatartást tanúsító kedvezményezettektől való behajtásával kapcsolatos tagállami kötelezettségekre vonatkozik. Így különösen, egyrészt az említett cikk (1) bekezdése szerint a szabálytalanságok és gondatlanságok következtében behajtott összegeket, valamint az azokhoz kapcsolódó kamatokat a kifizető ügynökségek részére kell folyósítani, amelyek azokat az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) származó bevételekre terhelik azok valós kifizetési hónapja szerint. Másrészt a 32. cikk (5) bekezdése azon egyedi helyzeteket érinti, amelyekben ezen összegeket a tagállam nem szedte be egy meghatározott határidőn belül. Az ilyen helyzetekben a behajtás elmaradásából származó pénzügyi következmények 50%-át az érintett tagállam viseli, a fennmaradó 50%-át pedig az uniós költségvetésből kell finanszírozni. A pénzügyi felelősség e megosztása valamennyi olyan pénzügyi jellegű következményre alkalmazandó, amelyek a szabálytalanul fizetett összegek behajtásának az elmaradásához kapcsolódnak, amelyek között szerepelnek többek között a főösszegek és az azokhoz kapcsolódó kamatok, amelyeket ugyanezen rendelet 32. cikkének (1) bekezdése alapján kellett volna megfizetni.

Ebből következik, hogy a Bizottság főszabály szerint belefoglalhatja az 1290/2005 rendelet 32. cikkének (5) bekezdése alapján fizetendő összegekbe az azon követelésekhez kapcsolódó kamatokat, amelyeket az említett rendelkezésben rögzített határidőn belül nem hajtottak be. Azonban a kamatok belefoglalása a szóban forgó esetben szükségszerűen az érintett tagállam azon kötelezettségének a fennállásától függ, hogy a szóban forgó összegek után kamatfizetést követeljen.

(vö. 72., 73., 75–78. pont)

2. A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005 rendelet 32. cikkének (1) és (5) bekezdése a tagállamokat illetően semmiféle arra vonatkozó kötelezettséget nem tartalmaz, hogy a behajtandó követelések után kamatokat kell szedniük. Ugyanis egyrészt a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 729/70 rendelet 8. cikke (2) bekezdése második albekezdésének az 1287/95/EK tanácsi rendeletből adódó változatához hasonlóan az 1290/2005 rendelet 32. cikkének (1) bekezdése csupán a szabálytalanságok és gondatlanságok okán behajtott összegek költségvetési besorolására vonatkozó egyszerű szabályt tartalmaz, és nem ír elő a tagállamok számára az ilyen behajtott összegek után kamat igénylésére vonatkozó kötelezettséget. Másrészt e rendelet 32. cikkének (5) bekezdése sem vezet be a tagállamok számára ilyen kötelezettséget, mivel e rendelkezés csak egy szabályt tartalmaz a szóban forgó összegek – e rendelkezésben említett határidőkön túli – behajtása elmaradásának következményeivel kapcsolatos pénzügyi felelősség megosztására vonatkozóan.

E tekintetben igaz ugyan, hogy a kamatoknak a behajtandó összegből való kizárása, ennél fogva az érintett tagállamra terhelt összeg csökkentése az 1290/2005 rendelet 32. cikkének (5) bekezdése alapján nem lenne összeegyeztethető az uniós költségvetés pénzügyi érdekeinek védelmével, e megfontolásokból mégsem lehet egy olyan általános elvre következtetni, miszerint a tagállamoknak kamatot kell követelniük a szabálytalanságok miatt fizetendő összegek behajtása során.

(vö. 80–82., 85., 86. pont)

3. A mezőgazdasági követelések behajtása területén, mivel semmilyen kötelezettség nem szerepel sem az ágazati rendeletekben, sem pedig a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005 rendeletben azzal kapcsolatban, hogy kamatokat kell szedni az ilyen követelések után, az ilyen kötelezettség adott esetben az egyenértékűség elvén alapulhat, ha az érintett tagállam nemzeti joga az ugyanilyen jellegű, a nemzeti költségvetéséből jogosulatlanul kapott előnyök visszatérítése esetére kamat beszedését írja elő. Ugyanez érvényes azon pénzügyi terheket illetően, amelyeket a tagállamok hatóságai az Unió javára kötelesek beszedni.

Az egyenértékűség elvének alkalmazása szempontjából nem lehet egyenértékűnek tekinteni egyrészt a tejágazati kiegészítőilletékekre és az export-visszatérítésekre vonatkozó követeléseket, másrészt pedig a nemzeti adóköveteléseket. Ugyanis a tejjel kapcsolatos kiegészítőilletékeket az uniós költségvetés számára bevételek szerzésére szánják, és azokat a mezőgazdasági piacok szabályozására vonatkozó rendeltetésük jellemzi, miközben a nemzeti adók elsődleges – ha nem kizárólagos – rendeltetése az, hogy a nemzeti költségvetés bevételeit képezzék. Ráadásul a mezőgazdasági illetékeket a kötelezettség szigorúan meghatározott kategóriájától és nem a teljes népességtől szedik be, és a kiegészítőilletékekből származó bevételek a tejágazat költségeinek a finanszírozására, konkrétan a termelők által előállított, a saját kvótájukat meghaladó mennyiség kezelésére használják fel.

Ezenkívül az export-visszatérítések rendszerének az a célja, hogy lehetővé tegye az európai termékek exportját, amely egyébként már nem lenne kifizetődő a gazdasági szereplő számára. Az export-visszatérítések, amelyek a mezőgazdasági termelőknek nyújtott előnynek minősülnek, jellegükben különböznek a nemzeti adóktól. Ugyanis, míg az előbbieket az uniós költségvetésből finanszírozzák, az utóbbiak a nemzeti költségvetéshez járulnak hozzá. Ugyanakkor, jóllehet a jogalap nélkül nyújtott és visszatérített export-visszatérítésekre vonatkozó összegeket az uniós költségvetés bevételeként könyvelik el, a nemzeti adók behajtásával ellentétben a jogalap nélkül fizetett export-visszatérítések visszakövetelése kifejezetten nem járul hozzá az uniós költségvetéshez, hanem azokat az összegeket téríti vissza, amelyeket soha nem szabadott volna kifizetni.

(vö. 91., 92., 97–100., 104., 106., 110., 111. pont)

4. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 121. pont)

5. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 142., 149. pont)